

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

353. An, & qualiter beneficium resignari possit Laico.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

Quaestio 353. An, & qualiter beneficium resignari possit laico?

1. **R**espondeo: Resignatio facta in favorem non tonsurati seu laici est nulla, & nihil per eam consequitur resignatarius. Paris. l. 4. q. 2. n. 1. daas rationem, quia beneficium laico conferri nequit; unde jam formari poterat haec major: illi beneficium nequit resignari, cui nequit conferri; hinc quoque laicus juxta dicta alias ad beneficium presentari nequit: quod ipsum tamen Paris. cit. q. 2. n. 6. testatur, limitatum à Rota in *Imolensi jurispr.* 19. Nov. 1584. ut non procedat, si presentandus fuerit proximè clericandus, eò quòd in hoc casu presentatus non sit penitus indignus; eum ante institutionem sit tonsuratus.

2. Ampliatur responsio primò, ut procedat, etiam si resignatarius tempore resignationis admixta reputetur clericus. Paris. n. 9. Etsi enim communis reputatio faciat jus, & dicatur sufficere, aliquem esse habilem communi hominum reputatione, hoc tamen solum procedit quòd ad validitatem gestorum per talem; non autem communis hic error reddit eum habilem. Paris. à n. 21. Dum enim hujusmodi probatio clericatus orta ex communi errore est praesumptiva, evanesceit, dum subintrat veritas, & constare incipit, illum non esse clericum. Paris. n. 24. & 25. In tantum tamen haec communis reputatio prodest resignanti, ut non amittat jus in beneficio resignato, sicut illud amitteret, dum sciens hanc aut similem inhabilitatem alicujus, tamen in eum resignaret. Paris. n. 26.

3. Ampliatur secundò, ut procedat etiam in clerico conjugato, utpote qui ex dispositione juris habetur ut laicus, & ideo prohibetur habere beneficium Ecclesiasticum etiam simplex, in quo Episcopus nequit dispensare. Paris. à n. 27. juncto n. 29. & seq.

4. Ampliatur tertio, ut procedat etiam in laico etiam si sit conversus vel religiosus; etsi enim gaudeat privilegio Canonis: si quis suad. non tamen ei resignari possit beneficium ante tonsuram clericalem. Paris. n. 30. & 31. citans Butrium in c. 2. de institut. & Rebuffi. de pacific. possess. n. 224.

5. Contra limitanda responsio, primò juxta Parisium n. 35. ut si resignatio tali die fuisset admixta, quà resignatarius factus clericus, valeat resignatio, eò quòd, ut Paris. n. 35. ubi ad essentiam seu substantiam actus aliquid debet esse prius altero, si utrumque reperitur factum eadem die, praesumatur in dubio, praecessisse id, quòd debebat precedere pro validitate actus, ut Felin. in c. pastoralis. de rescript. n. 5. Sed quòd si pateat deinceps veritas, illum tempore admixtae resignationis non fuisse clericum, utique evanesceit ista praesumptio, & nulla censetur resignatio, nisi de novo admitatur, juxta dicta paulò ante *hic eadem quaest.* ex Parisio.

6. Limitanda secundò, ut non procedat in resignatione hospitalis; cum illud dari possit in administrationem laico, juxta Clem. quia contingit. de relig. domib. Paris. n. 41.

7. Limitanda tertio, ut non procedat, dum laico resignari potest beneficium dandum illi non in titulum, sed in sustentationem pro utilitate & servitiis Ecclesiae. Paris. n. 45. citans Hojed. de incompat. benef. p. 1. c. ult. n. 76.

R. Leuren. Fori Benef. Tom. III.

8. Limitanda quartò, ut resignari possit beneficium in favorem laici, valeatque resignatio, etiam si tempore datae & consensu praestiti esset laicus, si provisio facta eidem resignatario habeat hanc clausulam: *quamprimum clericali caractere fuerit insignitus.* Paris. n. 46. dicens sic saepe firmatum à Rota, & opinionem hanc veram & claram ex omnimoda potestate, quam habet Papa in beneficalibus, ac proinde conferre potest beneficia, & pensiones reservare sub conditione ad tempus, & pro ut ei placuit. Adeoque vides, hoc solum procedere in resignatione, quam recipit, & in provisione, quam fecit Papa, quia inferiores illam potestatem non habent. Subjungit nihilominus Paris. n. 81. hodie, id est, tempore ipsius, ut audiverat, difficulter concedi hujusmodi gratias, & quando concederentur, si est in Curia ille, qui fieri debet clericus, retineri supplicationem signatam, donec ordinetur, si est absens, committi Ordinario, ut eum ordinet, & postea conferat. Porro in dicto casu, cum tam gratia, quam ipse consensus sit conditionalis, adeoque ante conditionis eventum non censetur praestitus, jus à resignante non abdicari, stante clausula: *& non aliter:* tradit Paris. à n. 50. & consequenter posse resignantem percipere fructus, donec talis resignatarius fiat clericus, cum conditio operetur, ut jus interim maneat cedenti, & fructus ad eum spectent; quemadmodum & pensione translata in scholarem cum clausula: *quamprimum clericali caractere fuerit insignitus,* posse eum, qui transulit pensionem, pensionem istius termini exigere ante clericatum illius, id est, donec ille fiat clericus, tradit idem Paris. n. 53. 54. 55.

Quaestio 354. Quid si in hoc casu admixtae resignationis cum dicta clausula, talis resignatarius clericus factus fuisset prius post mortem resignantis, an resignatio adhuc effectum suum, & resignatarius beneficium resignatum consequatur. Idem est de pensione translata in hoc casu cum dicta clausula?

Respondeo, affirmativam tanquam probabilem sustineri à Paris. loc. cit. n. 77. & 78. contra Gabriel. conf. 186. à n. 14. l. 1. eò quòd hujusmodi reservatio pensionis fiat auctoritate Papae, qui reservat in eventum conditionis, & mors vel vita resignantis nihil ad rem faciat; cum Papa sit, qui jus transferentis pensionem & resignantis beneficium extinguat, & novum jus creet, ut Paris. n. 79. & cum resignans propositum mutare non possit, nulla ipsius ratio haberi debeat, sed solum Papae & resignatarii. Paris. n. 75. ex Card. Paris. conf. 11. n. 49. vol. 1. Et si mors Papae, qui fecit gratiam sub conditione, non impediat, quòd minus conditione impletà seu existente jus acquiratur, ut Gemin. in c. si cui. de prob. in 6. multò minus impediet mors resignantis vel transferentis, Paris. n. 80. Adde, quòd mortuo resignante ante impletionem conditionis non possit dici, quòd jus illud extingatur, & beneficium morte vacet, quia quamdiu resignatio potest sortiri effectum suum, non potest interim beneficium per mortem vacare, ut Sarnens. de impetrat. benef. per obit. Car. dim. q. 10. Paris. n. 76. nullatenus etiam dici posset, in hoc casu resignationem fieri à mortuo;

Q 3

cum